

O SPOWIEDZI

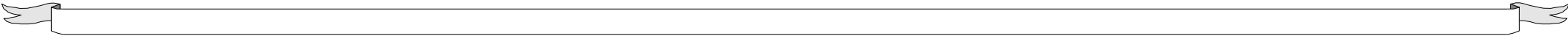
Materiały dla wiernych

*„Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone,
a którym zatrzymacie, są zatrzymane” (J 20, 23).*

Warunki dobrej spowiedzi:

1. Rachunek sumienia.
2. Żal za grzechy.
3. Mocne postanowienie poprawy.
4. Wyznanie grzechów, czyli szczera spowiedź.
5. Zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu.

*„Kaznodzieje moi, prawcie kazania,
a prawcie je przeciw niegodnym spowiedziom,
albowiem wskutek złych spowiedzi
więcej niż połowa chrześcijan idzie na potępienie”
(Św. Teresa z Avili).*

PRZEBIEG SPOWIEDZI

Po modlitwie i dokładnym rachunku sumienia,
penitent klęka przy konfesjonale i mówi:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus.

Spowiednik odpowiada: Na wieki wieków. Amen.
Penitent żegna się:

W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

(może się przedstawić co do stanu – np. jestem mężem, żoną)
Następnie mówi:

Ostatni raz byłem u spowiedzi świętej...

**Pokutę odprawiłem,
grzechów nie zataiłem,
obraziłem Pana Boga następującymi grzechami...**

Teraz penitent wyznaje grzechy. Wyznaje wszystkie swoje grzechy
popelnione od ostatniej ważnej spowiedzi.
Przy grzechach ciężkich podaje dokładnie:

- *rodzaj* (o jakie grzechy chodziło),
- *ważniejsze okoliczności* oraz
- **LICZBĘ** grzechów.

Następnie mówi:

**Więcej grzechów nie pamiętam.
Za wszystkie grzechy serdecznie żałuję
i postanawiam się poprawić i więcej nie grzeszyć,
a ciebie, ojcie duchowny,
proszę o zbawienną pokutę i rozgrzeszenie.**

Spowiednik udziela nauki
(której penitent powinien słuchać z uwagą),
ewentualnie stawia penitentowi konieczne czy pomocne pytania,
po czym zadaje pokutę do odprawienia
i udziela rozgrzeszenia.

Gdy spowiednik udziela rozgrzeszenia,
penitent żałuje za grzechy, bijąc się w piersi i mówi po cichu:

Boże, bądź miłostiw mnie grzesznemu.

Następnie penitent mówi:

Bóg zapłać.

Całuje kapłańską stulę i odchodzi od konfesjonatu.
Po spowiedzi penitent nie wybiega od razu z kościoła,
ale modli się, dziękując Panu Bogu za łaskę przebaczenia.
Penitent ma ścisły obowiązek dokładnie, nie zwlekając
– tak, jak spowiednik polecił – odprawić zadaną pokutę.

Wskazania ważne:

- Jeśli nie odprawiliśmy pokuty z poprzedniej spowiedzi lub zatailiśmy na spowiedzi grzech ciężki, należy o tym wyraźnie powiedzieć spowiednikowi na początku, przed wyznaniem grzechów.
- Jeśli przy poprzedniej spowiedzi nie otrzymaliśmy rozgrzeszenia, należy o tym powiedzieć spowiednikowi na początku i wyjaśnić, dlaczego tak się stało.
- Spowiadamy się w konfesjonale.
- Do konfesjonatu przychodzimy bez telefonu komórkowego.
- Spowiadamy się co miesiąc oraz jak najszybciej, gdybyśmy mieli nieszczęście popelnąć grzech ciężki.
- Spowiadamy się u ważnie wyświęconego kapłana nieskazitelnej katolickiej ortodoksji doktrynalnej, nawet jeśli trzeba dojechać 100 kilometrów albo więcej.
- Nie omawiamy z kapłanem podczas spowiedzi spraw, które nie dotyczą naszych własnych grzechów i które mogą być przedstawione kapłanowi poza spowiedzią. Byłoby to nadużyciem Sakramentu Pokuty. Na rozmowę z kapłanem o *sprawach różnych* możemy umawiać się poza konfesjonalem.
- Bądźmy staranni w odprawianiu spowiedzi. Oprócz dokładnego wyznania grzechów, starannie wypowiadajmy wyżej przypominane słowa, należące do formuły spowiedzi. Chodzi o Sakrament Święty!